Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 6. novembra 2018 *

„Ničnostna tožba – ERCEA – Okvirni program za raziskave in inovacije Obzorje 2020 – Odločba o zavrnitvi zahtevka za pregled ocenjevanja raziskovalnega predloga – Upravna pritožba pred Komisijo – Zavrnitev upravne pritožbe – Napačna opredelitev tožene stranke – Predlog za izdajo odredbe – Očitna nedopustnost“

V zadevi T-717/17,

Nicolae Chioreanu, stanujoč v Oradei (Romunija), ki ga zastopa D.-C. Rusu, avocat,

tožeča stranka,

proti

Izvajalski agenciji Evropskega raziskovalnega sveta (ERCEA), ki jo zastopata F. Sgritta in M. E. Chacón Mohedano, agentki,

tožena stranka,

zaradi, prvič, predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, na eni strani, odločbe ERCEA z dne 23. marca 2017 o zavrnitvi zahtevka za pregled ocenjevanja raziskovalnega predloga št. 741797-NIP, ERC-2016-ADG „New and Innovative Powertrain – NIP“ in, na drugi strani, odločbe Komisije C(2017) 5190 final z dne 27. julija 2017 o zavrnitvi upravne pritožbe, ki jo je tožeča stranka vložila na podlagi člena 22(1) Uredbe Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 235), ter, drugič, predloga, naj Splošno sodišče agenciji ERCEA odredi, naj pregleda ocenjevanje zgoraj navedenega raziskovalnega predloga,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, K. Kowalik-Bańczyk (poročevalka), sodnica, in C. Mac Eochaidh, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: romunščina.

Sklep

Pravni okvir

1 Uredba Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 235) Evropsko komisijo pooblašča za ustanovitev izvajalskih agencij, da nanje pod svojim nadzorom in odgovornostjo prenese celotno ali delno izvajanje programa ali projekta Evropske unije.

2 V skladu s členom 4 Uredbe št. 58/2003 so izvajalske agencije organi Unije, ki jim je zaupana naloga javne službe; imajo status pravne osebe in v vseh državah članicah uživajo kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo nacionalne zakonodaje priznavajo pravnim osebam.

3 V skladu s členom 22(1) in (5) Uredbe št. 58/2003 se lahko vsako dejanje izvajalske agencije, ki povzroči škodo tretjemu, predloži Komisiji zaradi preverjanja njegove zakonitosti. Komisija pisno odloči o upravni pritožbi in svojo odločitev utemelji, potem ko sliši argumente, ki jih navedeta prizadeta stranka in izvajalska agencija. Zoper odločitev o zavrnitvi upravne pritožbe se lahko pred Sodiščem vloži ničnostna tožba.

4 V skladu s členom 6 Sklepa Sveta z dne 3. decembra 2013 o vzpostavitvi posebnega programa za izvajanje okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 in razveljavitvi odločb 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES in 2006/975/ES (UL 2013, L 347, str. 965) je Komisija s Sklepom z dne 12. decembra 2013 (UL 2013, C 373, str. 23) ustanovila Evropski raziskovalni svet (v nadaljevanju: ERC). ERC sestavljata neodvisni znanstveni svet in posebna izvedbena struktura.

5 Zgoraj navedena posebna izvedbena struktura je bila ustanovljena z Izvedbenim sklepom Komisije z dne 17. decembra 2013 o ustanovitvi Izvajalske agencije Evropskega raziskovalnega sveta ter razveljavitvi Sklepa 2008/37/ES (UL 2013, L 346, str. 58). Izvajalska agencija Evropskega raziskovalnega sveta (ERCEA), ki je v tej zadevi opredeljena kot tožena stranka, je od Komisije v skladu z Uredbo št. 58/2003 dobila pooblastilo za izvajanje posebnega cilja ERC v okviru programa Obzorje 2020. To pooblastilo je urejeno s Sklepom Komisije C(2013) 9428 final z dne 20. decembra 2013 o prenosu pooblastil na ERCEA z namenom opravljanja nalog v zvezi z izvajanjem programov Unije na področju raziskovalnih dejavnosti, ki zajemajo zlasti izvrševanje odobritev, vključenih v splošnem proračunu Unije.

6 Pravila za sodelovanje pri razpisih za zbiranje predlogov, ki jih organizira med drugim ERCEA, so opredeljena v Uredbi (EU) št. 1290/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o pravilih za sodelovanje v okvirnem programu za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 ter za razširjanje njegovih rezultatov in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1906/2006 (UL 2013, L 347, str. 81). Uredba št. 1290/2013 med drugim v členu 16 določa postopek pregleda ocenjevanja za kandidate, ki menijo, da njihov predlog ni bil ocenjen skladno s postopki iz te uredbe, ustreznim delovnim programom, delovnim načrtom ali razpisom za zbiranje predlogov. V skladu z odstavkom 2 tega člena mora zadevni kandidat zahtevek za pregled podati v 30 dneh od dne, na katerega ga Komisija ali ustrezni organ financiranja obvesti o rezultatih ocenjevanja. V skladu z odstavkom 3 tega člena je za preučitev zahtevka odgovorna Komisija ali ustrezni organ financiranja. Med to preučitvijo se pregledajo le postopkovni vidiki ocenjevanja, ne pa uspešnost zadevnega predloga. Zadevni člen ne določa natančnega roka, v katerem mora Komisija ali ustrezni organ financiranja odločiti o zahtevku za pregled ocenjevanja, in v odstavku 5 določa samo, da odločitev sprejmeta brez nepotrebnih zamud. Nazadnje, v skladu z odstavkom 7 tega člena postopek pregleda ne preprečuje morebitnih drugih ukrepov, ki jih lahko v skladu s pravom Unije uporabi udeleženec.

Dejansko stanje

7 ERCEA je 25. maja 2016 objavila razpis za zbiranje predlogov za nepovratna sredstva za vodilne raziskovalce ERC v okviru delovnega programa 2016 Obzorje 2020 v zvezi z izvajanjem dejavnosti ERC.

8 Tožeča stranka, Nicolae Chioreanu, je 30. avgusta 2016 v imenu Univerze v Oradei (Romunija) vložila predlog za projekt št. 741797 NIP – New and Innovative Powertrain – za pridobitev nepovratnih sredstev (v nadaljevanju: predlog št. 741797-NIP).

9 Ocenjevanje predloga št. 741797-NIP je bilo dodeljeno odboru strokovnjakov, ki je odločil, da ta predlog ne izpolnjuje meril odličnosti ERC in zato ne more biti izbran za drugo fazo izbora za pridobitev finančnih sredstev. ERCEA je z dopisom z dne 30. januarja 2017 tožečo stranko obvestila o rezultatu ocenjevanja. V tem dopisu so bila navedena razpoložljiva pravna sredstva, in sicer zahtevek za pregled ocenjevanja, upravna pritožba na podlagi člena 22 Uredbe št. 58/2003 in ničnostna tožba na podlagi člena 263 PDEU proti ERCEA. Poleg tega so bili v tem dopisu navedeni roki za vložitev teh pravnih sredstev in elektronska naslova, na katera je mogoče poslati prvi dve pravni sredstvi, s pojasnilom, da lahko tožeča stranka vloži samo eno formalno pravno sredstvo naenkrat. Zadevnemu dopisu je bilo priloženo ocenjevalno poročilo s posameznimi pripombami strokovnjakov, končnimi pripombami in točkami, ki jih je podelil odbor.

10 Tožeča stranka je 14. februarja 2017 vložila zahtevek za pregled ocenjevanja.

11 Direktor ERCEA je z dopisom z dne 23. marca 2017 tožečo stranko obvestil, da je odbor za pregled ocenjevanja pri ERCEA zavrnil njen zahtevek za pregled (v nadaljevanju: odločba ERCEA z dne 23. marca 2017). Po mnenju odbora v postopku ocenjevanja ni prišlo do nobene postopkovne napake. Direktor je v tem dopisu tožečo stranko poučil o dveh razpoložljivih pravnih sredstvih, in sicer, prvič, upravni pritožbi na podlagi člena 22 Uredbe št. 58/2003, ki jo je bilo treba vložiti na navedeni elektronski naslov v enem mesecu od dneva, ko je tožeča stranka prejela odločbo, in, drugič, ničnostni tožbi na podlagi člena 263 PDEU zoper odločbo ERCEA z dne 23. marca 2017, ki jo je bilo treba vložiti v dveh mesecih od dneva, ko je tožeča stranka prejela odločbo. V tem dopisu, ki je vseboval tudi sklicevanje na Uredbo št. 58/2003, je bilo navedeno, da tožeča stranka lahko vloži samo eno pravno sredstvo naenkrat in da, če se odloči vložiti upravno pritožbo na podlagi člena 22 Uredbe št. 58/2003, mora počakati na končno odločbo Komisije in vložiti ničnostno tožbo zoper zadnjenavedeno odločbo.

12 Tožeča stranka je 3. aprila 2017 pri Komisiji vložila upravno pritožbo na podlagi člena 22 Uredbe št. 58/2003.

13 Komisija je z odločbo C(2017) 5190 final z dne 27. julija 2017, sprejeto na podlagi člena 22(1) Uredbe št. 58/2003 (v nadaljevanju: odločba Komisije z dne 27. julija 2017), upravno pritožbo tožeče stranke zavrnila kot neutemeljeno in ohranila odločbo ERCEA z dne 23. marca 2017 o zavrnitvi zahtevka za pregled ocenjevanja predloga št. 741797-NIP. Ta odločba je bila tožeči stranki vročena z dopisom z dne 16. avgusta 2017, ki ga je podpisal generalni direktor generalnega direktorata (GD) za raziskave in inovacije. Ta dopis je vseboval navedbo, s katero je bila tožeča stranka poučena, da lahko proti Komisiji vloži ničnostno tožbo na podlagi člena 263 PDEU v dveh mesecih od prejema zadevnega dopisa.

Postopek in predlogi strank

14 Tožeča stranka je 13. oktobra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

15 ERCEA je 23. januarja 2018 z ločenim aktom v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 130 Poslovnika Splošnega sodišča. Tožeča stranka je stališče glede tega ugovora predložila 5. marca 2018.

16 Tožeča stranka v tožbi Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– „odločbi“ o zavrnitvi zahtevka za pregled ocenjevanja predloga št. 741797-NIP razglasi za ničnі;

– ERCEA naloži, naj pregleda ocenjevanje predloga št. 741797-NIP.

17 ERCEA v ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrže kot nedopustno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

18 Tožeča stranka v stališču glede ugovora nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo razglasi za dopustno.

Pravo

19 Na podlagi člena 130(1) in (7) Poslovnika lahko Splošno sodišče na predlog tožene stranke odloči o nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po vsebini. Poleg tega lahko Splošno sodišče v skladu s členom 126 Poslovnika, če je tožba očitno nedopustna ali očitno brez pravne podlage, na predlog sodnika poročevalca kadar koli odloči z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.

20 V obravnavani zadevi Splošno sodišče meni, da je na podlagi listin iz spisa dejansko stanje dovolj razjasnjeno, zato bo o tožbi odločilo, ne da bi začelo ustni del postopka in ne da bi odločalo o zadevi po vsebini.

Upoštevanje pravil o vsebini tožbe

21 ERCEA trdi, da predmet spora in tožbeni razlogi v tožbi niso opredeljeni z zahtevano natančnostjo. Zlasti navaja, da se tožeča stranka v točkah 1 in 21 tožbe sklicuje na „negativne odločbe“ v zvezi s ponovnim ocenjevanjem predloga št. 741797-NIP, ne da bi natančno navedla elemente, kot je datum ali avtor izpodbijanega akta oziroma aktov, na podlagi katerih bi bilo mogoče nedvoumno ugotoviti, kateri akt oziroma akti so predmet tožbe.

22 Tožeča stranka v stališču glede ugovora nedopustnosti trdi, da je trditev ERCEA napačna, ker je v tožbi zelo jasno opisan predmet spora, ki je neupoštevanje postopka ocenjevanja s strani ERCEA pri ocenjevanju predloga št. 741797-NIP. Glede množinske oblike, uporabljene v točki 21 tožbe, trdi, da ni bilo treba navesti vseh elementov za opredelitev odločb, katerih razglasitev ničnosti predlaga, ker sta ti odločbi v prilogah A.2 in A.3 k tožbi.

23 Na podlagi člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se v skladu s členom 53, prvi odstavek, tega statuta uporablja za postopek pred Splošnim sodiščem, ter člena 76(d) in (e) Poslovnika mora tožba vsebovati predmet spora, navajane razloge in trditve, povzetek navedenih razlogov ter predloge tožeče stranke. Ti elementi morajo biti dovolj jasni in natančni, da toženi stranki omogočijo pripravo obrambe, Splošnemu sodišču pa, da o tožbi po potrebi odloči brez dodatnih podatkov. Za zagotovitev pravne varnosti in učinkovitega izvajanja sodne oblasti je za dopustnost tožbe nujno, da so bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih temelji, vsaj na kratko, vendar pregledno in razumljivo

povzeti v sami tožbi (sklepa z dne 28. aprila 1993, De Hoe/Komisija, T-85/92, EU:T:1993:39, točka 20, in z dne 21. maja 1999, Asia Motor France in drugi/Komisija, T-154/98, EU:T:1999:109, točka 49, ter sodba z dne 15. junija 1999, Ismeri Europa/Računsko sodišče, T-277/97, EU:T:1999:124, točka 29).

24 Kar natančneje zadeva predloge strank, je treba poudariti, da je v njih opredeljen predmet spora. Zato mora biti v njih izrecno in nedvoumno navedeno, kaj stranke predlagajo. Zlasti v zvezi z ničnostno tožbo mora biti akt, katerega razglasitev ničnosti se predlaga, jasno opredeljen (sodba z dne 10. julija 1990, Automec/Komisija, T-64/89, EU:T:1990:42, točka 67).

25 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da tožeča stranka v točki 1 tožbe pod naslovom „Predmet spora“ Splošnemu sodišču predlaga, naj razglasi ničnost „zavrnitve zahtevka za ponovno ocenjevanje [predloga št. 741797-NIP] in [ERCEA] naloži, naj navedeni predlog ponovno oceni ob strogem upoštevanju načel preglednosti, pravičnosti in nepristranskosti, kot so določena v pravilih ERC za predložitev in ocenjevanje predlogov“, ter da v točki 21 tožbe pod naslovom „Predlog“ Splošnemu sodišču predlaga, naj „razglasi ničnost odločb o zavrnitvi zahtevka za ponovno ocenjevanje predloga [št. 741797-NIP] in [ERCEA] naloži, naj navedeni predlog ponovno oceni, ker postopek ocenjevanja ni bil upoštevan“.

26 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka s to tožbo v bistvu predlaga razglasitev ničnosti akta, katerega avtor je ERCEA, zato da bi ta agencija pregledala ocenjevanje predloga št. 741797-NIP, s katerim je tožeča stranka zaprosila za nepovratna sredstva za svoj projekt.

27 Dejstvo ostaja, da tožeča stranka v stališču glede ugovora nedopustnosti navaja, da predlaga razglasitev ničnosti aktov, ki sta bila v prilogah A.2 in A.3 priložena tožbi. V teh dveh prilogah pa sta odločba ERCEA z dne 23. marca 2017 in odločba Komisije z dne 27. julija 2017.

28 Res je, da formulacija, uporabljena v tožbi, zlasti uporaba množinske oblike za opis aktov, na katere se nanaša tožba, v točki 21 te tožbe, in dejstvo, da v tožbi niso natančno navedeni ne avtorji teh aktov ne datumi njihovega sprejetja, lahko vzbujata zmedo. Ker pa sta akta, na katera se nanaša tožba, priložena tožbi, ju je mogoče opredeliti.

29 Poleg tega je treba ugotoviti, da je ERCEA v ugovoru nedopustnosti navedla trditve o dopustnosti, prvič, tožbe zoper njeno odločbo z dne 23. marca 2017 in, drugič, tožbe zoper odločbo Komisije z dne 27. julija 2017. Tako je tožena stranka kljub nenatančnosti tožbe lahko sama opredelila akta, na katera se nanaša ta tožba, ter ugotovila tako njuna avtorja kot datum njunega sprejetja.

30 Iz navedenega izhaja, da predmet spora, kot je opredeljen v tožbi, izpolnjuje zahteve, navedene v točkah 23 in 24 zgoraj. Zato je treba ugotoviti, da tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti dveh aktov, in sicer odločbe ERCEA z dne 23. marca 2017 in odločbe Komisije z dne 27. julija 2017. Poleg tega Splošnemu sodišču predlaga, naj ERCEA naloži ponovno ocenjevanje predloga št. 741797-NIP.

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe ERCEA z dne 23. marca 2017

31 ERCEA trdi, da je ta tožba nedopustna, kar zadeva njeno odločbo z dne 23. marca 2017, ker je bila vložena po dvomesečnem roku, opredeljenem v členu 263, šesti odstavek, PDEU.

32 Splošno sodišče meni, da je tožba v delu, ki se nanaša na odločbo ERCEA z dne 23. marca 2017, očitno nedopustna iz drugega razloga. Dovolj je namreč ugotoviti, da se je tožeča stranka odločila zoper to odločbo vložiti upravno pritožbo na podlagi člena 22 Uredbe št. 58/2003 in da je Komisija o tej upravni pritožbi odločila z odločbo z dne 27. julija 2017, na katero se ta tožba prav tako nanaša.

33 Ker se je tožeča stranka torej odločila za upravno pritožbo, v zvezi s katero je 27. julija 2017 odločbo sprejela Komisija, ki je organ za preverjanje zakonitosti aktov ERCEA, odločbe ERCEA z dne 23. marca 2017 ne more več izpodbijati s tožbo na podlagi člena 263 PDEU, in to neodvisno od vprašanja morebitne prekoračitve roka za vložitev take tožbe, ki ga je ERCEA postavila v ugovoru nedopustnosti.

34 Iz tega sledi, da je predlog za razglasitev ničnosti odločbe ERCEA z dne 23. marca 2017 očitno nedopusten.

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 27. julija 2017

35 ERCEA trdi, da je ta tožba nedopustna, kar zadeva odločbo Komisije z dne 27. julija 2017, ker je usmerjena proti subjektu, ki ni avtor te odločbe.

36 V skladu s členom 22(1) in (5) Uredbe št. 58/2003 se lahko, kadar se dejanje izvajalske agencije, ki povzroči škodo tretjemu, predloži Komisiji zaradi preverjanja njegove zakonitosti, zoper izrecno odločitev o zavrnitvi upravne pritožbe oziroma zoper molk Komisije pred Sodiščem vloži ničnostna tožba.

37 V skladu s sodno prakso morajo biti tožbe načeloma usmerjene proti avtorju izpodbijanega akta (glej sklepa z dne 22. julija 2015, European Children's Fashion Association in Instituto de Economía Pública/Komisija in EACEA, T-724/14, neobjavljen, EU:T:2015:550, točka 21 in navedena sodna praksa, in z dne 15. novembra 2017, Pilla/Komisija in EACEA, T-784/16, neobjavljen, EU:T:2017:806, točka 54). To zlasti velja, kadar akta ni mogoče pripisati instituciji, organu, uradu ali agenciji Unije, ki ni tisti, ki je izdal navedeni akt (glej v tem smislu sklepa z dne 16. decembra 2008, Italija/Komisija in EESO, T-117/08, neobjavljen, EU:T:2008:582, točke od 16 do 19, in z dne 15. novembra 2017, Pilla/Komisija in EACEA, T-784/16, neobjavljen, EU:T:2017:806, točka od 55 do 60).

38 Poleg tega v tožbi zmotno navedena tožena stranka, ki ni avtorica izpodbijanega akta, ne povzroči nedopustnosti tožbe, če ta vsebuje elemente, na podlagi katerih je mogoče nedvoumno opredeliti stranko, zoper katero je vložena, kot je navedba izpodbijanega akta in njegovega avtorja. V takem primeru je treba za toženo stranko šteti avtorja izpodbijanega akta, čeprav ta ni naveden v uvodnem delu tožbe. Vendar je treba tak primer razlikovati od primera, v katerem tožeča stranka vztraja pri navedbi tožene stranke v uvodnem delu tožbe, čeprav se popolnoma zaveda dejstva, da ta ni avtorica izpodbijanega akta. V takem primeru je treba upoštevati toženo stranko, navedeno v tožbi, in po potrebi na podlagi te navedbe sklepati o dopustnosti tožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 22. novembra 1990, Mommer/Parlament, T-162/89, EU:T:1990:72, točki 19 in 20; glej tudi sklep z dne 27. marca 2017, Frank/Komisija, T-603/15, neobjavljen, EU:T:2017:228, točka 73 in navedena sodna praksa).

39 V obravnavani zadevi je treba najprej ugotoviti, da je Komisija edini avtor odločbe z dne 27. julija 2017. Komisija je s sprejetjem te odločbe izvajala pristojnost, ki ji je z Uredbo št. 58/2003 podeljena na področju preverjanja zakonitosti odločb ERCEA. Odločbe Komisije z dne 27. julija 2017 torej nikakor ni mogoče pripisati ERCEA.

40 Dalje, spomniti je treba, da sta bili možnost vložitve tožbe zoper odločbo Komisije in pravna podlaga te tožbe navedeni v odločbi ERCEA z dne 23. marca 2017 (glej točko 11 zgoraj). Poleg tega je bila v dopisu z dne 16. avgusta 2017, ki ga je tožeči stranki skupaj z odločbo Komisije z dne 27. julija 2017 poslal generalni direktor GD za raziskave in inovacije, izrecno navedena Komisija kot stranka, proti kateri je treba v zvezi s to odločbo vložiti ničnostno tožbo na podlagi člena 263 PDEU (glej točko 13 zgoraj).

41 Nazadnje je treba ugotoviti, da je tožeča stranka v stališču glede ugovora nedopustnosti vztrajala pri tem, da je ERCEA opredeljena kot tožena stranka, medtem ko je ERCEA v ugovoru nedopustnosti navedla, da bi morala biti ta tožba, kar zadeva odločbo Komisije z dne 27. julija 2017, vložena proti Komisiji.

42 Iz navedenega izhaja, da je predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 27. julija 2017 usmerjen proti subjektu, ki ni avtor tega akta. Ta predlog je torej nedopusten.

Predlog za sprejetje odredbe v zvezi z ERCEA

43 V skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru preverjanja zakonitosti aktov institucij, organov, uradov in agencij Unije Splošno sodišče tem ne more odrediti ravnanja ali njihovega ravnanja nadomestiti (sodba z dne 10. oktobra 2012, Grčija/Komisija, T-158/09, neobjavljena, EU:T:2012:530, točka 219; glej tudi sodbo z dne 22. aprila 2016, Italija in Eurallumina/Komisija, T-60/06 RENV II in T-62/06 RENV II, EU:T:2016:233, točka 43 in navedena sodna praksa).

44 Predlog za sprejetje odredbe v zvezi z ERCEA, ki ga je vložila tožeča stranka, je torej očitno nedopusten.

45 Glede na navedeno je treba to tožbo v celoti zavreči kot nedopustno.

Stroški

46 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi ERCEA naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Nicolaeju Chioreanuju se naloži plačilo stroškov.

V Luxembourgu, 6. novembra 2018.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
S. Gervasoni